

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 11. ledna 2012 v senátě složeném z předsedy JUDr. Antonína Draštíka a jeho členů JUDr. Ludmily Valentové, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Michala Žižlavského a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu **předsedy Městského soudu v Praze**, se sídlem Praha 2, Spálená 2, na zahájení kárného řízení proti **Mgr. J. S.**, soudci Městského soudu v Praze,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

Mgr. J. S.,
nar. X,
soudce Městského soudu v Praze,
bytem P. 5, B. č. 1916,

u z n á v á v i n n ý m , ž e

jako soudce Městského soudu v Praze způsobil svou dlouhodobou nečinností neodůvodněné průtahy v řízení ve věcech Městského soudu v Praze, a to ve věcech

1. sp. zn. 7 Ca 158/2007, kdy v době nejméně od 13. 4. 2010 do dne 30. 4. 2011 neučinil žádný procesní úkon k projednání a rozhodnutí věci,

2. sp. zn. 7 Ca 284/2007, kdy v době nejméně od 13. 4. 2010 do dne 30. 4. 2011 neučinil žádný procesní úkon k projednání a rozhodnutí věci,

3. sp. zn. 7 A 97/2010 (pův. sp. zn. 7 Ca 257/2007), kdy v době od června 2010 do dne 30. 4. 2011 neučinil žádný procesní úkon k projednání a rozhodnutí věci,

4. sp. zn. 7 A 103/2010 (pův. sp. zn. 7 Ca 77/2007), kdy v době od července 2010 do dne 30. 4. 2011 neučinil žádný procesní úkon k projednání a rozhodnutí věci,

5. sp. zn. 7 Ca 197/2007, 7 Ca 239/2007 a 7 Ca 322/2007, kdy v době nejméně od 13. 4.

2010 do dne 31. 12. 2010 neučinil žádný procesní úkon k projednání a rozhodnutí věci,

6. sp. zn. 7 Ca 194/2008 a sp. zn. 7 Ca 372/2009, kdy nerespektoval zákonnou devadesátidenní lhůtu k jejich projednání a rozhodnutí vyplývají z § 61 odst. 6 a § 66 zákona č. 231/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a nejméně ke dni 30. 4. 2011 je nepředložil k projednání,

7. sp. zn. 5 Ca 157/2005, kdy v době od 13. 11. 2007 do dne 10. 10. 2011 neučinil žádný úkon k předložení kasační stížnosti podané dne 2. 11. 2005, resp. dne 6. 6. 2006, Nejvyššímu správnímu soudu,

8. sp. zn. 5 Ca 251/2005, kdy v době od 31. 5. 2006 do 2. 5. 2008 a poté v době od 27. 2. 2009 do 10. 10. 2011 neučinil žádný úkon k předložení kasační stížnosti podané dne 30. 5. 2006, resp. dne 13. 11. 2008, Nejvyššímu správnímu soudu,

9. sp. zn. 5 Ca 36/2006, kdy v době od 6. 10. 2009 do dne 10. 10. 2011 neučinil žádný úkon k předložení kasační stížnosti podané dne 9. 6. 2009, Nejvyššímu správnímu soudu,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce, čímž ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

č í m ž s e d o p u s t í l

kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

o d v o l á n í z f u n k c e s o u d c e .

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel - předseda Městského soudu v Praze podal dne 6. 6. 2011 a poté dne 12. 10. 2011 kárnou žalobu (ke spojení těchto věcí došlo usnesením kárného senátu ze dne

10. 1. 2012, sp. zn. 13 Kss 19/2011) na soudce Městského soudu v Praze Mgr. J. S. (dále též jen „kárně obviněný“), a to pro kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, jehož se podle žalobního tvrzení měl dopustit tím, že jako soudce Městského soudu v Praze svou nedůvodnou nečinností zavinil průtahy při vyřizování věcí správního soudnictví, přičemž tímto jednáním ohrozil důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů, a to konkrétně ve věcech Městského soudu v Praze sp. zn. 7 Ca 158/2007, sp. zn. 7 Ca 284/2007, sp. zn. 7 A 97/2010, sp. zn. 7 A 103/2010, sp. zn. 7 Ca 194/2008, sp. zn. 7 Ca 372/2009, v nichž v návrhu uvedených dobách neučinil žádný úkon, a to až doby prověrky těchto spisů ke dni 30. 4. 2011, ve věcech sp. zn. 7 Ca 197/2007, sp. zn. 7 Ca 239/2007 a sp. zn. 7 Ca 322/2007 byl takto nečinný až do 31. 12. 2010, a dále ve věcech sp. zn. 5 Ca 157/2005, kdy v době od 13. 11. 2007 do dne 10. 10. 2011 neučinil žádný úkon k předložení kasační stížnosti podané dne 2. 11. 2005, resp. dne 6. 6. 2006, Nejvyššímu správnímu soudu, sp. zn. 5 Ca 251/2005, kdy v době od 31. 5. 2006 do 2. 5. 2008 a poté v době od 27. 2. 2009 do 10. 10. 2011 neučinil žádný úkon k předložení kasační stížnosti podané dne 30. 5. 2006, resp. dne 13. 11. 2008, Nejvyššímu správnímu soudu, a ve věci sp. zn. 5 Ca 36/2006, kdy v době od 6. 10. 2009 do dne 10. 10. 2011 neučinil žádný úkon k předložení kasační stížnosti podané dne 9. 6. 2009, Nejvyššímu správnímu soudu. Navrhovatel navrhl, aby kárný senát kárně obviněnému soudci uložil kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to odvolání kárně obviněného z funkce soudce.

Ve výroku tohoto rozhodnutí popsany skutkový stav věci byl spolehlivě zjištěn předně i z doznání samotného kárně obviněného soudce Mgr. J. S., jehož výpověď v rámci ústního jednání v zásadě koresponduje jak s obsahem výše uvedených spisů Městského soudu v Praze, tak s výpověďmi svědků Mgr. A. S., Mgr. K. T. a JUDr. I. H., jakož i s ostatními provedenými důkazy objektivní povahy (zejména se zprávou o provedené prověrce spisů ke dni 30. 4. 2011, se sdělením Městského soudu v Praze o nápadu věci na správním úseku a jejich vyřizování u jednotlivých soudců tohoto úseku za období od května 2010 do dubna 2011).

Kárně obviněný soudce doznal, že ve výše označených spisech, které jako člen senátu č. 7 Ca vyřizoval, v době uvedené v kárném návrhu neučinil žádné úkony k projednání a vyřízení těchto věcí. Poukázal na to, že některé z těchto věcí jsou v současné době již vyřízeny (věci pod sp. zn. 7 Ca 284/2007, sp. zn. 7 Ca 257/2007, sp. zn. 7 Ca 77/2007, sp. zn. 7 Ca 197/2007, sp. zn. 7 Ca 239/2007 a sp. zn. 7 Ca 322/2007).

Pokud jde o nepředložení 3 věcí ze senátu 5 Ca s kasační stížností Nejvyššímu správnímu soudu (bod 7. až 9. výroku tohoto rozhodnutí) uvedl, že tyto spisy skutečně měl ve své kanceláři, že je zřejmě založil mezi ostatní spisy a v důsledku toho je ani nevyřídil, ani nepředal předsedkyni senátu č. 5 Ca dr. P.

Na svou obhajobu uvedl, že i když po skutkové stránce zcela souhlasí s kárným návrhem, tak se snažil přidělené věci vyřizovat, ovšem organizace práce v senátu č. 7 Ca mu to neumožňovala. Ze strany předsedy senátu Mgr. S. byl vůči němu uplatňován nerovný přístup, a to ve srovnání s dalším členem senátu Mgr. T., jeho věci nebyly senátem projednávány, bylo po něm požadováno, aby měl již napsáno celé rozhodnutí, zatímco u ostatních se to nevyžadovalo, na svou adresu slýchával různé vulgarity, a tak příčina

zjištěných průtahů není pouze na jeho straně, ale spočívá též v celkovém přístupu kolegů k jeho osobě a k vyřizování jemu přidělených věcí.

Pokud jde o nečinnost kárně obviněného v jednotlivých věcech, tak předně je nutno konstatovat, že s ohledem na rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2010, sp. zn. 13 Kss 4/2010, jímž byl kárně obviněný uznán vinným kárným proviněním, jehož se dopustil v době do 12. 4. 2010 nečinností stejné povahy jako v nyní posuzované věci pod body 1. až 6. výroku tohoto rozhodnutí, bylo možno se v těchto věcech zabývat jednáním kárně obviněného soudce až v době od 13. 4. 2010 (k tomu srov. přiměřeně rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006).

Z obsahu předmětných spisů, a to ve shodě i s doznáním samotného kárně obviněného, vyplývá, že kárně obviněný ve věcech sp. zn. 7 Ca 158/2007, 7 Ca 284/2007, 7 Ca 197/2007, 7 Ca 239/2007 a 7 Ca 322/2007 neučinil vůbec žádný úkon, a to od svého zařazení do senátu č. 7 Ca, tj. od 1. 1. 2009, a převzetí těchto spisů do doby provedení проверки (tj. do 30. 4. 2011), tzn. fakticky po dobu téměř dva a půl roku. Stejně tak téměř roční průtahy se podávají ze spisů sp. zn. 7 Ca 257/2007 a sp. zn. 7 Ca 77/2007. Ve všech těchto případech se přitom jedná o věci starší tří let. Ani z ostatních spisů nevyplývá, že by kárně obviněný učinil jakýkoli procesní úkon k jejich včasnému vyřízení, popřípadě k vyřízení v zákonem stanovené lhůtě (věci sp. zn. 7 Ca 194/2008 a sp. zn. 7 Ca 372/2009). Přitom v případě nepředložení spisů s kasační stížností Nejvyššímu správnímu soudu jde o nečinnost dosahující hranice téměř čtyř let (sp. zn. 5 Ca 157/2005) a navíc po předání spisů příslušné předsedkyni senátu až dne 10. 10. 2011 (kárně obviněný je měl fyzicky předat již ke dni 1. 1. 2011, což ovšem neučinil) byly všechny tyto spisy bez problému ihned předloženy Nejvyššímu správnímu soudu.

Ze zprávy Městského soudu v Praze (č. l. 65 spisu) vyplývá, že za období od května 2010 do dubna 2011 činil u kárně obviněného nápad věcí v průměru 10, 7 za měsíc, když za toto období mu bylo přiděleno k vyřízení celkem 129 věcí, přičemž za toto období vyřídil 76 věcí (tj. 6,3 věcí v průměru za měsíc). Ve srovnání s ostatními soudci správního úseku Městského soudu v Praze jde o nápad nijak nevybočující ve vztahu k nápadu u jednotlivých soudců, pokud jde o vyřizování věcí je počet věcí vyřízených kárně obviněným zřetelně nižší. Je tak evidentní, že ačkoliv kárně obviněný nebyl vůbec nepřiměřeně zatěžován nápadem nových věcí (spíše naopak), tak v počtu vyřízených věcí výrazně zaostával za průměrnými výsledky svých kolegů.

Z obsahu spisu Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného sp. zn. 13 Kss 4/2010 bylo zjištěno, že kárně obviněný soudce byl rozhodnutím ze dne 12. 11. 2010 pravomocně uznán vinným kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a bylo mu za to uloženo kárné opatření – snížení platu o 20 % na dobu 8 měsíců. Kárné provinění spočívalo v dlouhodobých (i několikaletých) průtazích ve vyřizování agendy správního soudnictví, a to celkem v 7 věcech.

Dále bylo zjištěno, že kárně obviněný soudce byl v minulosti postižen výtkou podle § 88a zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to za včas nevyhotovené rozhodnutí (dne 14. 10. 2009, Spr 2518/2009).

Jak je již výše uvedeno, podstatou obhajoby kárně obviněného bylo tvrzení, že příčina průtahů nespočívá jen v jeho vlastní nečinnosti, ale že se na tomto stavu podílela též organizace práce v senátu 7 Ca pod vedením předsedy senátu Mgr. A. S., jeho nerovný přístup k jednotlivým členům senátu a nevhodný postoj kolegů k jeho osobě.

Výpověďmi svědků A. S., K. T. a I. H. však tato obhajoba byla přesvědčivě vyvrácena, neboť na základě těchto svědeckvů zcela určitě nelze dospět k závěru, že by vůči kárně obviněnému se snad jeho nadřízení či kolegové dopouštěli nějakého diskriminačního jednání či nějaké šikany, jež by objektivně mohla mít jakýkoliv vliv na výkon jeho soudcovské činnosti.

Z výpovědi svědka Mgr. A. S., který v rozhodném období zastával funkci předsedy senátu 7 Ca Městského soudu v Praze, bylo zjištěno, že pokud uplatňoval poněkud diferencovaný přístup ke kárně obviněnému na jedné straně, a k druhému členu senátu Mgr. K. T. na straně druhé, pak to bylo odůvodněno právě jen tím, že kárně obviněný jemu přidělené věci neměl náležitě připraveny k projednání v senátu, že úroveň jím připravených konceptů rozhodnutí byla neodpovídající, se spoustou chyb a nesrovnalostí, že nevyužíval možnosti s ním věci pravidelně konzultovat apod. Rozhodně však měl dostatečný prostor k projednávání svých věcí, v tom mu svědek nijak nebránil a nebyly zde žádné organizační překážky ve vyřizování věcí přidělených kárně obviněnému. Z jeho výpovědi je dále zřejmé, že pokud diferenciovaně přistupoval k činnosti jednotlivých členů svého senátu, pak takový postup měl své opodstatnění. V podstatě shodné skutečnosti vyplývají i z výpovědi svědka Mgr. K. T., člena senátu 7 Ca Městského soudu v Praze, když i na základě jeho svědeckvů lze učinit závěr, že ze strany předsedy senátu nedocházelo k žádnému bezdůvodnému zvýhodňování či naopak ke ztěžování činnosti některého ze členů senátu 7 Ca. Ze svědeckvů JUDr. I. H. bylo zjištěno, že problémy kárně obviněného s vyřizováním agendy byly mezi kolegy na správním úseku dlouhodobě známy, byly předmětem jednání Soudcovské rady, porad vedení atd. a že po dlouhou dobu s ohledem na svůj kamarádský vztah k němu se jej snažila omlouvat. Ovšem poté, co na podzim roku 2011 po dobu jednoho měsíce jako předsedkyně senátu s kárně obviněným spolupracovala, shledala, že poznatky ostatních kolegů byly důvodné. Kárně obviněný nebyl schopen řádně věc připravit k projednání a k vyřízení, koncepty jeho rozhodnutí obsahovaly chyby a nejasnosti, musela kontrolovat i jednoduchá rozhodnutí. Její přístup k oběma členům senátu byl naprosto stejný, kárně obviněnému práci nijak neztěžovala.

Kárný senát s ohledem na již provedené důkazy a jejich obsah nepokládal za nutné rozšiřovat okruh prováděných důkazů výsledkem svědkyně JUDr. I. Š., bývalé soudkyně Městského soudu v Praze, navíc tato v posuzovaném období již u Městského soudu v Praze dávno nepůsobila, a tak návrh kárně obviněného soudce na její výslech zamítl.

Na základě výše učiněných skutkových zjištění přistoupil kárný senát k právnímu posouzení věci a dospěl k závěru o vině kárně obviněného soudce Mgr. J. S. kárným proviněním.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

V daném případě bylo zjištěno, že kárně obviněný ve více věcech svou dlouhodobou (i několikaletou) nečinností způsobil naprosto nedůvodné průtahy při vyřizování věcí na úseku správního soudnictví, v uvedených konkrétních případech a dobách jako soudce prakticky nevykonával žádný úkon směřující k projednání a vyřízení věci. Přitom na straně kárně obviněného soudce nebyla zjištěna žádná objektivní překážka bránící projednání a rozhodnutí těchto věcí bez zbytečných průtahů tak, jak to vyplývá z ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, které ukládá soudci povinnost rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Povinnost soudce postupovat v řízení tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta je zakotvena též v § 100 odst. 1 o. s. ř. (§ 64 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů). Tyto své zákonné povinnosti kárně obviněný nepochybně porušil a tímto jednáním ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Tato nečinnost kárně obviněného soudce trvala vesměs až do provedení prověrky věcí starších tří let, tj. do dne 30. 4. 2011, resp. až do fyzického předání 3 spisů, v nichž byla podána kasační stížnost, příslušné předsedkyni senátu (tj. do 10. 10. 2011). Nelze také přehlédnout, že porušení zákonných povinností soudce v posuzované věci je jednáním, jímž kárně obviněný souvisle navazuje na své předcházející neplnění soudcovských povinností, za něž byl postižen výše již citovaným rozhodnutím kárného senátu.

Proto kárný senát dospěl k závěru, že ve věcech výše označených spisových značek a v dobách uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí vykazuje zaviněná nečinnost kárně obviněného soudce naplnění skutkové podstaty kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za této situace se pak kárný senát zabýval otázkou právních následků spáchaného kárného provinění, tj. uložením kárného opatření kárně obviněnému soudci.

Podle § 88 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, platí, že za kárné provinění podle § 87 odst. 1 lze uložit soudci podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,
- b) snížení platu až o 30 % na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zahlázením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let,
- c) odvolání z funkce předsedy senátu,
- d) odvolání z funkce soudce.

Při úvaze o druhu uložené sankce odpovídající závažnosti spáchaného kárného provinění dospěl kárný senát k následujícím závěrům:

Kárně obviněný Mgr. J. S. působí jako soudce Městského soudu v Praze na úseku správního soudnictví od ledna 2003 a ode dne 1. 1. 2009 v senátě 7 Ca. Jak bylo výše

uvedeno, byl již v minulosti postižen jak výtkou podle ustanovení § 88a zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (v říjnu 2009) za opožděné vyhotovení rozhodnutí, tak uložením kárného opatření - snížení platu o 20% na dobu osmi měsíců za kárné provinění podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů (rozhodnutí kárného senátu ze dne 12. 11. 2010 sp. zn. 13 Kss 4/2010), a to za zaviněné průtahy ve vyřizování několika věcí. Tato opatření však zcela evidentně nevedla ke změně přístupu dotčeného soudce k plnění svých zákonných soudcovských povinností, neboť už v době, kdy vykonával uložené kárné opatření, opětovně porušoval své zákonné povinnosti soudce, a v podstatě tak plynule v jiných věcech navázal svou další nečinností ke vzniku závažných dlouhotrvajících průtahů, zvláště ve věcech starších časových řad (tj. ve věcech starších nejméně 3 let). Vyřizování věcí je přitom ze strany kárně obviněného dlouhodobě pod průměrem ve srovnání s ostatními soudci působícími na stejném úseku a ve srovnatelných podmínkách.

Kromě výše popsané stejné recidivy ze strany kárně obviněného nebylo možno pominout celkovou závažnost nyní posuzovaného kárného provinění, když dlouhodobá nečinnost soudce a jím zaviněné průtahy se vztahují k většímu počtu věcí (celkem 12 případů), v nichž jde fakticky o absolutní nečinnost i v řádu několika let. Kárný senát se velice pečlivě zabýval tím, zda snad nějaké vnější faktory mohly mít vliv na situaci ve vyřizování věcí ze strany kárně obviněného. Dokazováním vykonaným za účelem objasnění příčin tohoto stavu (zejména výsledkem svědků S., T. a H.) však nebylo zjištěno nic relevantního, co by se mohlo spolupodílet na vzniklých průtazích bez zavinění samotného kárně obviněného. Bylo tak nutno uzavřít, že nedostatečná schopnost kárně obviněného vykonávat řádně svou funkci soudce byla rozhodující příčinou spáchaného kárného provinění.

S ohledem na tato zjištění a gradující se závažnost jednání kárně obviněného nezbylo kárnému senátu než sáhnout k nejprísnější sankci, když ani není reálný předpoklad nápravy tohoto stavu (viz aktuální poznatky ze zprávy Městského soudu v Praze o vyřizování věcí ze strany kárně obviněného, dále též svědectví I. H.). Kárný senát po zhodnocení všech okolností případu a osoby kárně obviněného uložil kárně obviněnému soudci Mgr. J. S. podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření spočívající v jeho odvolání z funkce soudce.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2012

JUDr. Antonín Drašík
předseda kárného senátu